

«Τα Χριστούγεννα πάντα μου άρεσε να πηγαίνω στο χωριό. Την παραμονή ξυπνούσαμε χαράματα για το ...μεροκάματο. Τα κάλαντα. Η γιαγιά μας ετοίμαζε έναν φυσικό χυμό από τα πορτοκάλια του κήπου, και, αφού τρώγαμε και 4-5 μελομακάρονα ,έτσι για τη λιγούρα, ξεκινούσαμε. Ο κρύος αέρας του χειμωνιάτικου πρωινού μας κοκκίνιζε τα μάγουλα. Σε κάθε σπίτι εκτός από το χαρτζιλίκι μας κερνούσαν χίλιες δυο λιχουδιές. Μια χούφτα ξηρούς καρπούς, μια ζεστή σοκολάτα για το κρύο, καραμέλες με διάφορες γεύσεις ... και το μεσημέρι όλοι μαζί αδειάζαμε τις τσέπες μας από τα λεφτά που μαζέψαμε και αρχίζαμε τη μοιρασιά. Μετά μας περίμενε στο τραπέζι η ζεστή χορτόσουπα της γιαγιάς. Βλέπεις, νηστεύαμε για να κοινωνήσουμε τα ξημερώματα των Χριστουγέννων.»

« Τα Χριστούγεννα ήταν πάντα η αγαπημένη μου γιορτή. Ήταν μαγικά όλα τα μικρά απλά πράγματα που έφτιαχναν τη γιορτινή ατμόσφαιρα στο σπίτι. Τα κουτιά με τις πολύχρωμες μπάλες και τα στολίδια που κατέβαιναν από το πατάρι για να στολίσουν το δέντρο. Οι μυρωδιές από την κουζίνα όπου φτιάχνονταν τα υπέροχα μελομακάρονα με το μέλι, την κανέλα και τα καρύδια και οι χιονισμένοι κουραμπιέδες. Ο παγωμένος αέρας με την μυρωδιά της κάπνας από το τζάκι. Η ζεστή σοκολάτα και το μυρωδάτο τσάι που συνόδευαν τις ατέλειωτες ώρες με τα επιτραπέζια παιχνίδια που παίζαμε όλοι μαζί. Και το γεμάτο σπίτι με τους φίλους και τους συγγενείς αλλά και τους αναγκασμένους ανθρώπους. Όλα αυτά κρύβαν τη μαγεία της μεγαλύτερης γιορτής της χαράς και της αγάπης.»

«Τα Χριστούγεννα πάντα μου άρεσε να πηγαίνω στο χωριό. Η μυρωδιά του παγωμένου αέρα ανακατεμένου με την κάπνα από το τζάκι ήταν η πρώτη δυνατή εντύπωση που αισθανόμαστε. Με το που μπαίναμε στο σπίτι βρίσκαμε τη γιαγιά να παλεύει με το ζυμάρι για τα μελομακάρωνα. Η μυρωδιά της κανέλλας και του γαρύφαλλου γαργαλούσε τις μύτες μας, και το σιρόπι για το μέλωμα κόχλαζε στην κατσαρόλα. Ο παππούς ετοιμάζε ένα πιάτο με λίγα μεζεδάκια για να πιουν οι άντρες ένα τσιπουράκι και νωρίς το βράδυ εμείς τα παιδιά πέφταμε για ύπνο γιατί η επόμενη μέρα ήταν η πιο γλυκιά ημέρα εργασίας: Κάλαντα.»

«Τα Χριστούγεννα ήταν πάντα η αγαπημένη μου γιορτή. Ήταν οι γιορτινές μέρες που το σπίτι μας γέμιζε κόσμο. Πρώτα από όλα θα στολίζαμε το δέντρο με όλων των ειδών τα πολύχρωμα στολίδια και τις μπάλες, μαζί με τον παππού και τη γιαγιά. Τις επόμενες μέρες θα βουτούσαμε όλα τα παιδιά τα χέρια μας στο ζυμάρι για τα μελομακάρονα που μοσχοβολούσε κανέλα και γαρύφαλλο, 'βοηθώντας' τη μαμά και τη γιαγιά στο ζύμωμα. Την παραμονή της μεγάλης γιορτής θα γέμιζε ο κουμπάρας μας από τα κέρματα που μαζεύαμε από τα κάλαντα και οι τσέπες μας από όλων των ειδών τις λιχουδιές που μας κερνούσαν. Και οι μέρες θα κυλούσαν με ατέλειωτες ώρες παιχνιδιού με επιτραπέζια, κατασκευές και άλλα παιχνίδια συντροφιά με τους φίλους και τα ξαδέλφια μας. Πίνοντας αχνιστή σοκολάτα και μυρωδάτο τσάι, και τρώγοντας γλυκά. Και στα τραπέζια μας το τσίπουρο και το κρασί για τους μεγάλους και οι χυμοί για εμάς τα παιδιά θα συνόδευαν τις απίστευτες λιχουδιές που τρώγαμε»

